

Bab Allah nyiptakeun jagat raya

1 Nalika Allah nyiptakeun jagat raya, ² harita bumi teh teu puguh wangunna, kaayaanana kacida matak geueumanana. Sagara motah ngaliputan satangkaraking jagat. Alam poek ngajumbleng. Pangawasa Allah murba saluhureun sagara. ³ Lajeng Allah ngandika, "Sing caang," bray bae caang. ⁴ Seug ku Allah ditilik sarta kamanah. Eta caang ku Mantenna dipisahkeun tina poek. ⁵ Caang dingaranan "Beurang", ari poek dingaranan "Peuting". Peuting geus kaganti ku isuk: Poe nu kahiji.

⁶⁻⁷ Allah ngandika, "Sing aya kelewung, geusan misahkeun cai sina jadi dua tempat." Seug bae jadi. Allah geus ngadamel kelewung, anu misahkeun cai di sahandapeunana ti cai nu aya di saluhureun kelewung tea. ⁸ Eta kelewung ku Mantenna dingaranan "Langit". Peuting kaganti deui ku isuk: Poe nu kadua.

⁹ Allah ngandika, "Cai nu aya di sahandapeun langit sing ngumpul jadi satempat, sangkan tembong taneuh." Seug bae jadi. ¹⁰ Taneuh tea ku Mantenna dingaranan "Darat", ari pakumpulan cai dingaranan "Laut". Seug ku Allah ditilik sarta kamanah. ¹¹ Allah ngandika, "Di darat sing aya rupa-rupa tatangkalan, boh nu ngabijilkeun sisikian, boh nu baruahan." Seug bae jadi. ¹² Di darat jadi aya rupa-rupa tutuwuhan, boh bangsa sisikian boh nu baruahan, seug ku Allah ditilik sarta kamanah. ¹³ Peuting kaganti deui ku isuk: Poe nu katilu.

¹⁴ Allah ngandika, "Di langit sing aya sumber caang, geusan misahkeun

beurang jeung peuting, jeung geusan nangtukeun mangsa, poe, taun jeung hari raya kaagamaan. ¹⁵ Eta sumber-sumber caang sina raang di langit, sangkan nyaangan ka bumi." Seug bae jadi. ¹⁶ Allah geus ngadamel dua rupa sumber caang anu galede, nya eta: Panonpoe, keur nyaangan ti beurang, jeung bulan, keur nyaangan ti peuting. Jaba ti eta dipidamel oge bentang-bentang. ¹⁷ Kabeh ku Mantenna dipernahkeun di langit, sina nyaangan bumi, ¹⁸ ngarajaan beurang, ngaratuan peuting, sarta misahkeun caang tina poek. Seug ku Allah ditilik sarta kamanah. ¹⁹ Peuting kaganti deui ku isuk: Poe nu kaopat.

²⁰ Allah ngandika, "Di cai sing pinuh ku rupa-rupa sasatoan nu harirup, ari awang-awang sing pinuh ku rupa-rupa manuk." ²¹ Allah ngadamel mahluk-mahluk laut anu galede katut sagala rupa sasatoan anu harirup di laut, kitu deui sagala rupa bangsa manuk. Seug ku Allah ditilik sarta kamanah. ²² Ti dinya ku Mantenna diberkahan kabeh, nu harirup di laut ditimbangan sing nepi ka minuhan laut, manuk-manuk ditimbangan sing ngarekahan baranahan. ²³ Peuting kaganti deui ku isuk: Poe nu kalima.

²⁴ Allah ngandika, "Di darat sing aya rupa-rupa sasatoan, sato piaraan, sato leuweung, nu galede, nu lalutik." Seug bae jadi. ²⁵ Sanggeus dipidamel, ku Allah ditilik sarta kamanah.

²⁶ Allah ngandika, "Ayeuna Urang nyieun manusa, masing nyeples sarimbag jeung Urang. Urang sina murba ka bangsa lauk, ka bangsa manuk jeung ka bangsa sasatoan, boh

sato piaraanana, boh sato leuweungna, nu galede, nu laleutik.”²⁷ Lajeng Allah ngadamel bangsa manusa nyeples Mantenna. Ngadamelna lalaki jeung awewe.²⁸ Geus kitu diberkahan, timbalana-Na, ”Masing loba anak, turunan maraneh sing nepi ka minuhan ieu bumi sarta murba ka eta. Maneh ku Kami dikawasakeun murba ka bangsa lauk, ka bangsa manuk, kitu deui ka bangsa sasatoan leuweung.²⁹ Maneh ku Kami geus disadiaan sagala rupa sisikian jeung bubuahan keur dahareun.³⁰ Ari bangsa sasatoan jeung bangsa manuk ku Kami dibere jujukutan jeung dangdaunan keur hakaneunana.” Nya kitu kajadianana.³¹ Sakur anu geus dipidamel-Na tea kabeh ku Allah ditilik sarta pohara kamanah-Na. Peuting kaganti deui ku isuk: Poe nu kagenep.

2 Ku kituna jagat raya jadi lengkep sampurna.² Dina poe nu katujuh, Allah liren tina sagala padamelana-Na sabab geus rengse.³ Poe nu katujuh teh ku Mantenna diberkahan tur diiwalkeun ti poe-poe sejenna, lantaran dina poe eta Mantenna geus nyampurnakeun sagala padamelan ciciptan-Na sarta terus reureuh.⁴ Kitu hal dijadikeunana jagat raya teh.

Taman Eden

Waktu langit jeung bumi keur dipidamel keneh ku GUSTI Allah,⁵ di bumi can aya pepelakan, can aya binih nu jadi, lantaran Mantenna teu acan nurunkeun hujan, tanah tacan aya nu ngolah, lantaran can aya jelema.⁶ Kakara aya cai anu kaluar ti jero taneuh, ngabaseuhan beungeut bumi.

⁷ Ari manusa, dipidamelna ku GUSTI Allah teh nya eta tina taneuh. Sanggeus diwangun mangrupa jelema, tuluy ditiupkeun napas anu matak hirup kana

liang irungna, seug manusa teh ngajadi mahluk hirup.

⁸ Geus kitu GUSTI Allah ngadamel hiji taman di tanah Eden beulah wetan. Manusa teh dipernahkeun di dinya.⁹ Mantenna ngajadikeun rupa-rupa tatangkalan nu aralus, jaradi di dinya jeung baruahan. Di tengah-tengah taman aya tangkal. Nu hiji tangkal kahirupan, nu hiji deui tangkal nu mere pangarti geusan ngabedakeun nu hade ti nu goreng.

¹⁰ Eta taman meunang cai ti hiji walungan anu aya di tanah Eden. Ti beh girangna eta walungan nyagak opat.¹¹ Nu kahiji ngaranna Walungan Pison, ngocorna ngurilingan tanah Hawila,¹² kawentar ku emas murnina, wawangian kitu deui batu-batu mulya.¹³ Nu kadua ngaranna Walungan Gihon, ngocorna ngurilingan tanah Kus.¹⁴ Nu katilu ngaranna Walungan Tigris, ngocorna ka tanah wetaneun tanah Asur. Nu kaopat ngaranna Walungan Eprat.

¹⁵ Nya di dinya manusa dipernahkeunana teh ku GUSTI Allah, sina ngurus jeung ngajaga.¹⁶ Timbalana-Na ka manusa, ”Bubuahan tangkal nu mana bae di ieu taman, meunang didahar,¹⁷ kajaba ti tangkal anu mere pangarti geusan ngabedakeun nu hade ti nu goreng. Eta buahna teu meunang didahar, sabab mun didahar, poe eta keneh maneh paeh.”

¹⁸ GUSTI Allah ngandika, ”Teu hade manusa hirup sorangan. Ku Kami rek dibere batur anu pantes, sina ngabaturan.”¹⁹ Tuluy Mantenna ngadamel sagala rupa sasatoan jeung rupa-rupa manuk tina taneuh, geus kitu sina datang ka manusa tea. Mantenna palay uninga kumaha rek dingarananana eta sasatoan teh. Ku jalan kitu kabeh sasatoan teh sina baroga ngaran masing-masing.²⁰ Seug eta sagala rupa manuk jeung sasatoan teh ku manusa

dingaranan. Tapi sahiji ge taya nu pantes geusan jadi batur hirupna.

²¹ Ti dinya eta manusa ku GUSTI Allah disina sare tibra. Sabot sare, tulang igana dicabut sahiji, ari urutna ditutupan ku daging. ²² Eta tulang iga ti lalaki teh diwangun sina mangrupa awewe, tuluy dibawa ka eta manusa.

²³ Seug eta lalaki teh ngucap kieu,

"Tah geuning, ayeuna mah aya anu sabangsa jeung aing.

Tulangna asal ti aing, dagingna nya kitu keneh.

'Awewe' bakal disebutna, sabab asal ti lalaki."

²⁴ Eta sababna, lalaki teh baris ninggalkeun sarta misah ti indung bapana, seug ngahiji jeung bojona, sarta hirupna jadi satunggal.

²⁵ Boh nu lalaki boh nu awewe duanana taranjang tapi teu ngarasa areraeun.

Manusa ngalanggar parentah

3 Aya sato damelan GUSTI Allah anu pangjailna, nya eta oray. Eta oray ngomong kieu ka awewe tea, "Na enya saur Allah, anjeun teu meunang ngadahar bubuahan nu aya di ieu taman?"

² Jawab awewe, "Bubuahan di ieu taman, ti tangkal mana bae oge meunang didahar, ³ kajaba ti tangkal anu di tengah-tengah taman. Geus dielingan ku Allah yen teu meunang didahar, dicabak ge ulah, sabab mun ngadahar eta tangtu paeh."

⁴ Ceuk oray, "Teu kitu. Hamo matak paeh. ⁵ Allah sasauran kitu teh pedah uninga, yen upama aranjeun ngadahar eta buah kapinteran, aranjeun bakal mapakan Mantenna, bisa terang kana hade jeung goreng."

⁶ Seug tangkal teh ku eta awewe dipelong, pohara endahna, buahna bangun pohara ngeunahna. Ceuk pami-

kirna, tada teuing ahengna mun bisa terang kana sagala hal. Tuluy bae metik buahna seug didahar. Sok carogena dibere, tuluy milu ngadahar. ⁷ Harita keneh, sanggeus ngadahar eta buah, duanana kaancikan ku pangarti, sarta terus sadar yen taranjang. Tuluy maranehna ngantet-ngantetkeun daun kondang dipake apok.

⁸ Pasosore, waktu GUSTI Allah ngaroris ka eta taman, ku maranehna kadarenggeun, tuluy bae nyarumput kana sela-sela tatangkalan. ⁹ Nu lalaki ku GUSTI Allah digentraan, "Maneh di mana?"

¹⁰ Walonna, "Ku abdi kakuping Anjeun aya di taman. Abdi nyumput margi ngaraos gimir rehna taranjang."

¹¹ Allah mariksa, "Nyaho ti saha yen ditaranjang? Na maneh ngadahar buah anu ku Kami dilarang?"

¹² Walonna, "Sumuhun, dipaparin ti awewe paparin ti Anjeun tea."

¹³ GUSTI Allah mariksa ka awewe, "Naha maneh mana kitu?"

Ari walonna, "Neda eta buah teh margi ditipu ku oray."

Allah nibankeun hukuman

¹⁴ Ti dinya GUSTI Allah nimbalan ka eta oray, "Eta kalakuan maneh kudu dihukum. Ti antara sasatoan, ngan maneh nu ku Kami rek disapa. Ti semet ieu maneh baris ngengsod ku beuteung maneh sarta saumur-umur bakal ngahakan kekebul. ¹⁵ Maneh jeung eta awewe baris silih pikaceuceub. Bangsa manusa jeung bangsa oray baris musuh-sapapanjangna. Manusa baris ngaremukkeun hulu maneh, ari maneh mo weleh ngarah-ngarah rek macok keuneung manusa."

¹⁶ Ti dinya Mantenna nimbalan ka awewe tea, "Kanyeri maneh ku Kami rek ditambahan sajeroning eukeur kakandung, kitu keneh kanyeri dina

waktu ngajuru. Sanajan kitu maneh mo weleh cumantel ka salaki, sanajan kudu tetep kumawula ka dinya.”

¹⁷ Timbalana-Na ka lalaki, ”Maneh geus kabawakeun ku pamajikan ngadahar buah anu ku Kami dilarang. Ku sabab eta, ieu bumi baris keuna ku panyapa. Mun hayang kaala hasilna geusan dahareun maneh sacukupna, maneh saumur-umur kudu digawe tisuusut-tidungdung.

¹⁸ Sabab tanah teh baris ngabijilkeun jujukutan, hama jeung bangsa cucuk, nepi ka maneh kapaksa kudu ngadaharan tutuwuhan leuweung. ¹⁹ Maneh kudu luut-leet kesang heula sangkan bumi bisa mere hasil. Kitu bae sapapanjangna, nepi ka maneh mulang deui kana taneuh, asal maneh tea. Ku sabab maneh dijieun teh tina taneuh, nya kudu balik deui ngajadi taneuh.”

²⁰ Ku Adam, bojona dijenenganan Hawa, tegesna indung sakabeh kaom manusa. ²¹ Aranjeunna ku GUSTI Allah dipangdamelkeun anggoan tina kulit sato, sina diaranggo.

***Adam jeung Hawa diusir
ti jero taman***

²² Geus kitu GUSTI Allah ngandika, ”Ayeuna manusa teh geus nyaho ka nu goreng jeung ka nu hade, teu beda ti urang. Ku sabab eta teu meunang deui ngadahar buah tina tangkal kahirupan, bisi harirup sapapanjangna.” ²³ Tuluy manusa teh ku GUSTI Allah diusir kaluar ti Taman Eden, sangkan ngusahakeun tanah nu jadi asal wiwitanana. ²⁴ Di beulah wetan eta taman, di hareupeun panto asup, Mantenna nempatkeun sababaraha mukarabin, kalayan make pedang hurung muter nguwak-ngawik ka unggal jihat, megatan sing saha anu rek ngadeukeutan kana tangkal kahirupan.

Alkitab Bahasa Sunda

The Bible in Today's Sundanese Version

ISBN 979-463-352-6

IBS 10;SUND;TSV-062P;16M-1991

© LAI

Lembaga Alkitab Indonesia
Jl. Salemba Raya 12, Telp. (021)-332890
Jakarta 10430

Cetakan pertama 1991

Dicetak oleh
Percetakan Lembaga Alkitab Indonesia